

Părintele Gheorghe Calciu

**CELE ȘAPTE CUVINTE
CĂTRE TINERI**

Cu un Cuvânt-înainte
de Costion Nicolescu

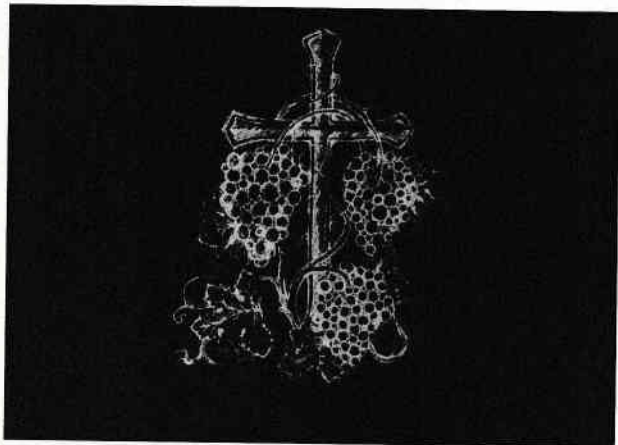
Viața și Acatistul
Părintelui Gheorghe Calciu

Cuprins:

Cuvânt-înainte.....	7
Cele șapte Cuvinte către tineri.....	31
Primul Cuvânt către tineri.....	33
Al Doilea Cuvânt către tineri.....	39
Al Treilea Cuvânt către tineri.....	46
Al Patrulea Cuvânt către tineri.....	54
Al Cincilea Cuvânt către tineri.....	63
Al Șaselea Cuvânt către tineri.....	74
Al Șaptelea Cuvânt către tineri	87
Viața Părintelui Gheorghe Calciu	101
Acatistul Sfântului Mărturisitor Gheorghe Calciu	155
Cuvântul Părintelui Arhimandrit Justin Pârvu la înmormântarea Părintelui Gheorghe Calciu-Dumitreasa	179

Primul Cuvânt către tineri

CHEMARE

*„Cuvântul cel dintâi l-am făcut,
o, Teofile, despre toate cele ce
a început Iisus a face și a învăța.”*

(Fapte 1:1)

Avenit acum vremea, tinere, să auzi un glas care te cheamă. Un glas pe care nu l-ai mai auzit; sau poate da, dar pe care nu l-ai înțeles și nu l-ai ascultat. Este glasul lui Iisus! Nu tresări, nu te mira, nu zâmbi neîncrezător, tânărul meu prieten! Glasul care te cheamă nu este al unui mort, ci al unui Înviaat. El nu te strigă din istorie, ci din adâncul propriei tale ființe.

Cuvintele acestea, rostite și scrise aici, sunt din străfundurile tale, pe care nu ți le

cunoști. Ți-a fost poate rușine sau teamă să cobori în adâncul tău și să le descoperi. Ai crezut că în tine zace o fiară, un mormânt al instinctelor din care se ridică strigoii înspăimântători ai patimilor, și nu ți-ai văzut fața de înger, căci tu înger ești. Dacă nu ți-a spus-o nimeni până acum, ți-o spune Iisus, și *mărturia Lui este adevărată*, căci nimeni nu L-a dovedit vreodată de minciună.

Ce știi tu, tinere, despre Hristos? Dacă tot ceea ce știi ai învățat la școală, la orele de ateism, ai fost frustrat cu rea-credință de un adevăr – de singurul *Adevăr care te poate face liber*.

Ce știi tu despre Biserica lui Hristos? Dacă tot ceea ce știi se reduce la Giordano Bruno, despre care ți s-a vorbit la educația așa-zis „ateist-științifică”, ai fost privat în mod neomenos de lumina adevăratei culturi, de strălucirea spiritualității, care este garanția libertății tale de om.

Unde ai auzit, prietene, cuvintele acestea: „*Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce*

vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc?” Dacă nu le-ai auzit niciodată, cine și cu ce drept ți le-a interzis? Cine ți-a interzis să știi că există o cale mai bună, mai dreaptă și mai simplă decât cea pe care rătăcești orbecăind acum? Cine ți-a pus vălul peste ochi, ca să nu poți vedea lumina cea minunată a dragostei propovăduite și trăite de Iisus până la ultimele ei consecințe?

Te văd pe stradă, prietene, tânăr și frumos, și deodată totul se schimbă în tine: fața ta se schimonosește, instinctele îți răbufnesc în afară, răvășindu-ți ființa ca o dezlănțuire de stihii, și devii violent... De unde ai învățat violența, tinere? De la cine? Ți-am văzut mama blândă și cu ochii în lacrimi, ți-am văzut tatăl cu fața împietrită de durere – și am știut că nu de la ei ai învățat-o... Atunci, de unde? Pleacă-ți urechea și ascultă chemarea lui Iisus, chemarea Bisericii Lui. Afară, pentru violența ta nesăbuită, te așteaptă tribunalele și închisoarea, unde sufletul tău poate fi iremediabil ucis. Te-am văzut cu durere înaintea tribunalelor, unde faptele tale căpătau

dimensiuni de oroare. Te-am văzut speriat, sau cinic, sau bravând – și toate aceste atitudini ale tale îmi arătau cât de aproape de marginea prăpastiei te aflai; și m-am întrebat, încă o dată, cine este vinovat pentru căderea ta. Vino la Biserica lui Hristos! Numai aici vei găsi consolare pentru ființa ta răvășită, numai în ea vei afla certitudinea; fiindcă numai în Biserică vei auzi glasul lui Iisus spunându-ți cu blândețe: „*Fiule, iertate îți sunt ție greșelile tale, pentru că mult ai suferit. Iată, te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai greșești...*” Nimeni nu ți-a scris vreodată cuvintele acestea, dar acum le auzi. Ți s-a vorbit de ura de clasă, de ura politică, de ură și mereu de ură.

Cuvântul „iubire” ți-a sunat străin, dar acum Biserica lui Hristos îți arată o cale mai bună, o cale a dragostei. Ai fost până acum sclavul instinctelor tale, trupul tău a fost un simplu instrument prin care ele s-au exteriorizat. Și acum poți să auzi acest glas al lui Iisus, Care grăiește prin gura Apostolului Său: „*Au nu știi că tu ești templul lui*

Dumnezeu, că în tine locuiește Duhul lui Dumnezeu?”

Ți s-a spus că descinzi din maimuță, că ești o fiară care trebuie dresată, iar acum afli un lucru uluitor: tu ești templul lui Dumnezeu, în tine sălășluiește Duhul lui Dumnezeu! Ești rechemat, tinere, la demnitatea ta de om metafizic; ești ridicat de acolo de unde educația greșită te-a coborât din sacru oficiu, de a fi temple în care să locuiască Dumnezeu. Noi te chemăm la puritate. Dacă nu ai uitat cuvântul „inocență”, dacă au mai rămas zone de copilărie neîntinată în tine, nu vei rezista acestei chemări. Vino în Biserica lui Hristos!

Vino să înveți ce este inocența și puritatea, ce este blândețea și ce este iubirea. Vei afla care este rostul tău în lume, care este scopul existenței noastre. Spre stupoarea ta, vei afla că viața noastră nu sfârșește în moarte, ci în Înviere; că existența noastră este spre Hristos și că lumea nu este doar un moment gol, în care să stăpânească neantul. Vei avea o nădejde, și nădejdea te va face tare. Vei avea o

credință, și credința te va mântui. Vei avea o dragoste, și dragostea te va face bun. Acesta este tânărul meu prieten, cel dintâi cuvânt pe care Iisus ți-l adresează prin tumultul lumii, prin desişul patimilor, cu care nimeni, niciodată, nu te-a învățat să te lupți, prin transparența viselor tale de inocență, care te mai bântuie din când în când. Iisus te caută, Iisus te-a aflat!

*Cuvânt rostit în Biserica Radu Vodă,
în Miercurea din „Săptămâna Brânzei”,
la 8 martie 1978*

Al Doilea Cuvânt către tineri

SĂ ZIDIM BISERICI!

*„...că tu ești Petru, și pe această piatră
voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului
nu o vor birui.”*

(Matei 16:18)

Îți aduci aminte, tinere, când ți-am spus că un glas nou te cheamă și că este glasul lui Iisus? Dar unde și la ce te cheamă? Ce făgăduință ademenitoare pentru setea ta de cunoaștere și de adevăr îți face Mântuitorul?

Glasul lui Iisus te cheamă la Biserica Lui.

Trăiești într-o familie, într-o societate, într-o lume. Te leagă de familia ta acel inefabil glas al sângelui, pe care nu-l poți renega și care se răzibună prin suferința ta atunci când îl trădezi. Trăiești în mijlocul Neamului tău,

pe care îl simți ca pe o entitate metafizică; nu ca pe o grupare de indivizi izolați, ci ca pe un suflet imens și unic, în care tu ești totul și totul trăiește prin tine. Exiști într-o lume cu bucuriile și durerile ei, și vibrezi la aceste bucurii și dureri, fiindcă este ceva în tine care te leagă și te unifică inextricabil cu toți semenii tăi. Unde este atunci Biserica lui Hristos la care ești chemat?

Ea este peste tot. Ea cuprinde în sine toate ființele omenești, ba mai mult: și toate ființele cerești, căci Biserica nu cunoaște istorie – istoria ei este prezentul spiritual.

Familia, societatea poartă în ele destinul tragic al limitării lor prin circumscriere în istorie. Istoria este, prin definiție, cronologia nefericirii și drumul spre salvare. Dar tu, tânărul meu prieten, ești chemat la Biserica lui Hristos, care a fost gândită din veșnicie în Dumnezeu și care poartă în ea desăvârșirea, așa cum lumea își poartă în ea propria esență. Societatea te socotește un simplu element constitutiv, o cărămidă între celelalte cărămizi; libertatea ta este de a fi o cărămidă

odată pentru totdeauna fixată. Libertatea aceasta este libertatea constrângerii – și aici începe drama ta, fiindcă libertatea este în tine, dar tu nu știi s-o descoperi în sensurile ei adevărate, nici s-o folosești atunci când, în sfârșit, vei fi descoperit-o.

Ți s-a spus că tu nu ai libertate, că libertatea ta este înțelegerea necesității, iar necesitatea îți este impusă de un element cu totul exterior ție, ca într-o construcție moartă.

Biserica lui Hristos este vie și liberă. În ea ne mișcăm și trăim prin Hristos, Care este Cap al Bisericii, având libertate deplină, căci în ea cunoaștem Adevărul, iar *Adevărul ne face liberi*. (cf. Ioan 8:32) Când surâzi unui întristat; când ajuți unui bătrân să pășească mai ușor; când dai pomană săracului și-l vizitezi pe bolnav; când rostești: „Doamne, ajută-mă!” – ești în Biserica lui Hristos. Când ești bun și îngăduitor; când nu te superi pe fratele tău, chiar dacă acesta ți-a rănit sensibilitatea; când zici: „Doamne, iartă-!” – ești în Biserica lui Hristos. Când muncești cinstit acolo unde te afli și când seara te